

20-05-2022

Ὁρθρος Παρασκευῆς μετὰ της Μ-Π
† Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων
τοῦ Ἁγίου Νικολάου
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
ᾠχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπχ,β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον
ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα
πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκα-
λον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ
τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ
τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ
ὕψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια.
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ...Τὸ ὡς ἄνω
Καὶ νῦν...Τῆς Ἑορτῆς

Τῆς ἑορτῆς ᾠχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν
μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον
νάματα ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ
διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ
πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ
Θεὸς δόξα σοι..

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.
ᾠχος α'.

Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ὁ βίος σου λαμπρός, καὶ θεάρε-
στος ὤφθη, τὸ τέλος ἱερόν, καὶ μα-
κάριον ὄντως, τῶν θείων δὲ λειψά-
νων σου, ἡ μετάθεσις γέγονε, με-
γαλόδοξος, καὶ θαυμασία ἐν κό-
σμῳ, ἱερώτατε, καὶ ἀγιώτατε Πά-
τερ, ἦν πόθῳ ἐορτάζομεν,

Δόξα.... Ὁμοιον

Ἀστράπτεις ἐν τῇ γῆ, τῶν θαυ-
μάτων ἀκτίσι, Νικόλαε σοφέ, καὶ
κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν
καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῆ σε δοξάσα-
ντος· Ὅν ἰκέτευε, πάσης ἀνάγκης
ῤυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, πί-
στει καὶ πόθῳ τιμῶντας, Πατέρων
ἐκλόγιον.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς
Κάθισμα

ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα

Μαρία ἡ τὰς τρεῖς, ἀνηκούστους
ἐνώσεις, ἐνώσασα φρικτῶς, παρθε-
νίαν καὶ τόκον, Θεόν τε καὶ ἄνθρω-
πον, πίστιν τε καὶ πιστεύουσιν,
τοῖς ξενίζουσιν τούτοις καρδίαν
ἀνθρώπου, ἡμᾶς ἔνωσον, τῇ τοῦ
Υἱοῦ σου ἀγάπῃ, καὶ σῶσον πρε-
σβείαις σου.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἡ σεπτὴ μετάθεσις, τῶν ἱερῶν σου λειψάνων, ἑορτῆς ὑπόθεσις, τῆ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, γέγονε μάκαρ Νικόλαε, ἦν συνέλθοντες, τιμῶμεν ἐν ἄσμασι.

Δόξα... Ὅμοιον

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, σκέπων φρουρῶν τούτους μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς, Ἱεραρχῶν ὠραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. ᾠχος γ'

Τὸ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς Ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ μυστήριον ἀπόρρητον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης κατήργηται, γένος δὲ τὸ βρότειον ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἐγέρσει σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς μύροις λειψάνων σου τοῖς μυριπνόοις σοφέ, μυρίζων Νικόλαε τοὺς εὐφημοῦντας ἡμᾶς, τῶν μύρων σου Ἅγιε, κρήνην μυροβλυτοῦσαν, καὶ ναοὺς σεπτοῦς δεῖξον, ὄλους μεμυρισμένους, ἀρετῶν θείῳ μύρω, Χριστὸν φέροντας ἔνδον, μύρον ἀκένωτον.

Δόξα... Ὅμοιον

Προστάτης θερμότητος τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθη Νικόλαε, καὶ τῶν αἰρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρῶσιν, καὶ

κανῶν ἀνεδείχθη, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβέων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγγήσεσι.

Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς ᾠχος Γ'

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος. Ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποιμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Δόξα.

Ἄγίω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωονίαν.

Προκείμενον. ᾠχος δ'

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου Αὐτοῦ. (δψ)

Στ.: **Οἱ** ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου Αὐτοῦ.

Ἡ Τάξις τοῦ
Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Ἦχος β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Ἱεραρχικόν,
Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς

ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα
ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος β'

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'

Γήμερον ἔαρ διπλοῦν τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε. Τῷ γὰρ αἰσθητῷ ἔαρι, ὡς ἔαρ ἄλλο νοητὸν συνανέτειλεν, ἢ θαυμαστὴ καὶ παράδοξος μετάθεσις τῶν λειψάνων τοῦ Ἱεράρχου. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τὰ τῶν ἁσμάτων ἄνθη δρεψάμενοι, ταῦτα καταρρόδισωμεν λέγοντες· χαίροις, ὁ τῆς ἔω ἀστήρ, καὶ τῆς δύσεως λαμπτήρ, καὶ τῆς οἰκουμένης φωστήρ ἀειλαμπέστατος· μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, Ἄγιε Νικόλαε.

Σῶσον ὁ Θεὸς πᾶν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου πλ. δ'.

Ῥοδὴ α'. Θάλασσαν ἐπηξας.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε· ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ διέρρηξε τοῦ Ἄδου, καὶ νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθὼν, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς, μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἷμα· καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτῆρ τῇ ἀφάτῳ σου βουλή, δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν· θέλων ἐκοπίασας Σωτήρ μου· καὶ ἐκὼν ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπείκων· καὶ εἰς Σιχάρ ἀφικόμενος σαρκί, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄρτους εὐλογήσας, ἰχθύας ἐπλήθυνας, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς διψῶσιν

ἐπηγγείλω. Σὺ εἶ, Σωτὴρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δούς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῶ.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τρία συνάναρχα δοξάζω καὶ σύνθρονα, Πατέρα ἄναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συναῖδιον Υἱῶ, τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν· μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον ὑμῶν, ἀνάρχου Θεότητος καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Μόνη ἐχώρησας τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Θεογεννητορ ἐν γαστρί, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἀφράστως, καὶ Παρθένος ἔμεινας, μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης· τοῦτον Ἀγνή, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῆς ποιίμνης σου ἀεὶ.

καὶ τοῦ Ἁγίου Ὡδὴ α'.

ᾠχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ρύπον ἀπόσμηξον, τῆς ἐμπαθοῦς διανοίας μου, καὶ λόγον μοι ἔμπνευσον, μάκαρ Νικόλαε, τῇ δοθείσῃ σοι, χάριτι ἐκ Κυρίου, ὅπως τῶν λειψάνων σου, μέλψω τὴν εὐρεσιν.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἥλιος μέγιστος, ἐξ οὐρανοῦ ἄκρου ὠρμησας, ἐώας Νικόλαε, καὶ δύσιν ἔφθασας, μετὰ θάνατον, τοῖς θαύμασι φωτίζων, πᾶσαν τὴν περιγείον, λῆξιν πανεύφημε.

Δόξα...

Νίκης ὡς ἐπώνυμος, πάντα τὰ πάθη νενίκηκας· διὸ μύρω κέχρισαι, ὡς βασιλεὺς τῶν παθῶν, παμμακάριστε· ὅθεν κάμει τὰ πάθη, νικᾶν ἐνδυνάμωσον, θείαις πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Λόγου τὴν γεννήτριαν, καὶ Θεοτόκον κηρύττομεν, Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, κατὰ ἀλήθειαν, γνωριζόμενον, μιᾶ ἐν ὑποστάσει, καὶ δύο ἐν φύσεσι, πάναγνε Δέσποινα.

Ὡδὴ γ' τοῦ β' Κανόνος τῆς Μ-Π

ᾠχος πλ. δ'

Ἐσπερώθη ἡ καρδία μου.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης, ὡς ἐπέστη τῷ ἱερῶ, καθὼς γέγραπται, μεσοῦσης τῆς νομικῆς Ἐορτῆς.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι· Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὄνπερ ἐκάλουν οἱ Προφῆται, ἐκ Σιῶν ἐλευσόμενον, καὶ κόσμον ἀνακαλούμενον.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι, τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότη· τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ εἰσελθεῖν Ἰουδαῖοι, Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ

νῦν Μεσσίας, τί πλανᾶσθε ἄθε-
τοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν ἔγραψεν ἐν
τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Στήχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Γὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἄναρχε
τῆ οὐσίας, ὑμνοῦμεν ἄναρχον τὸν
Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα εὐσεβῶς
τὸ πανάγιον, ὡς ἓνα τὰ Τρία φύσει
Θεόν.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς. **Θεοτοκίον.**

Εἰς τῆς Τριάδος ὦν, γενόμενος
σὰρξ ὠράθης, οὐ τρέφας Κύριε τὴν
οὐσίαν, οὐδὲ φλέξας τῆς Τεκούσης
τὴν ἄφθορον γαστέρα, Θεὸς ὦν ὅ-
λος καὶ πῦρ.

καὶ τοῦ Ἁγίου

ᾠδὴ γ'. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Στήχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Επέστη Χριστοῦ τῆ Ἐκκλησία,
ἡμέρα ἐόρτιος σαφῶς, ἡ τῶν σε-
πτῶν λειψάνων σου, μετάθεσις Νι-
κόλαε· διὸ πιστῶν τὸ πλήρωμα, σὲ
συνελθόντες γεραίρομεν.

Στήχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδού σοι καὶ δεύτερον ἔφάνη,
λαὲ τοῦ Κυρίου ὁ θερμός, προστά-
της σου Νικόλαος, εὐωδιάζων μύ-
ροις σε, οἱ παραδείσου εὐπνοίαν,
ποθοῦντες δεῦτε ὀσφράνθητε.

Δόξα...

Ψαλμοῖς τε καὶ ὕμνοις σου γε-
ραίρει, λειψάνων τὴν ἀνακομιδὴν,
Νικόλαε μακάε, ἑῷα καὶ ἐσπέριος,
τὴν μὲν γὰρ ζῶν ἐδόξασας, τὴν δὲ
θανῶν εὐηργέτησας.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Λπίρανδρε Κόρη Παναγία,
Θεὸς μὲν τὸ βρέφος Σοῦ ἐστι, Σὺ
δὲ παρθένος ἔμεινας, πάλιν καὶ
μετὰ γέννησιν, τί μείζον τούτου
ἕτερον, ἢ κτίσις πᾶσα τεθέαται.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ·

Κοντάκιον τῆς Μ-Π.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἐορτῆς τῆς νομικῆς μεσα-
ζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς
καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας
ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ
ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν
σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκ-
βοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώ-
ρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν λειψάνων σου θήκη ἡ ἱερά,
ἱατρεῖον ἐδείχθη πνευματικόν,
ὕδωρ τὸ νεκρέγερτον, ἀμβροσία
τοῦ νέκταρος, μέλι τὸ ἐκ πέτρας,
ῥυέν τὸ οὐράνιον, μάννα ἢ κολυμ-
βήθρα, τὰ μύρα προχέουσα, τοῦ
Σιλῶαμ ἢ κρήνη, τῆς καρύας ὁ
κῆπος, τὸ φράρ ζῶντος ὕδατος ἐκ
Λιβάνου προῤῥέοντος· διὰ τοῦτο
βοῶμέν σοι· χάρισαι ἡμῖν τοῦ Χρι-
στοῦ, Ἱεράρχα τούτων τὰς πιότη-
τας, τοῖς εὐφημοῦσιν λειψάνων τῶν
σῶν τὴν μετάθεσιν.

Δόξα...

Ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ,
καὶ πηγὴν σε θαυμάτων ἀνελλιπῆ,
ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ
ἄβυσσος· οἱ γὰρ βαρεῖαις νόσοις,
πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς
τοῦ βίου, δεινῶς ἐταζόμενοι, πάσης
ἀθυμίας, ἀκεσώδυνον ὄντως,
εὐρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμὴν
σου ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν
σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς
ζωῆς, ἀναβλύζων τῷ κόσμῳ,
πάντας Σωτήρ, καλεῖς τοῦ ἀρύσα-
σθαι, σωτηρίας τὰ νάματα· τὸν γὰρ
θεῖον νόμον σου δεχόμενος ἄνθρω-
πος, ἐν αὐτῷ σβεννύει, τῆς πλάνης
τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ
διψήσει, οὐ λήξει τοῦ κόρου σου
Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε· διὰ
τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου
Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι
πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον.

ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ἑώαν ἠύφρανας, ἐν τῇ ζωῇ
σου παμμάκαρ, καὶ τὴν δύσιν
ἠύγασας, τοῖς ἱεροῖς σου λειψά-
νοις, ἄπασαν, τὴν οἰκουμένην περι-
λαμβάνεις, θαύμασι, καὶ ταχυδρό-

μοις ἐπιστασίαις· διὰ τοῦτο συνελ-
θόντες, σὲ εὐφημοῦμεν, Πάτερ Νι-
κόλαε.

Ὁ Οἶκος.

Πολλοῖς καὶ ποικίλοις χαρίσμα-
σιν ἐκόσμησέ σε ὁ Κύριος Ἱεράρχα
παμμέγιστε, καὶ ἐν γῆ καὶ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἐν τῷ
θανάτῳ, καὶ μετὰ θάνατον δι'
ὀπτασίας φρικτῆς, ἀπὸ Λυκίας ἐπὶ
τὴν Πάρον τὰ σὰ λείψανα μεταθέ-
μενος, καὶ κρήνην μύρων αὐτὰ
ἀναδείξας, θαύματά τε μυρία δι'
αὐτῶν ἀπεργασάμενος, τοῖς σὲ
προσκαλουμένοις ἐκ πίστεως· διὰ
τοῦτο συνελθόντες, σὲ εὐφη-
μοῦμεν, Πάτερ Νικόλαε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ μηνός Μαΐου, Μνήμη
τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Στίχοι

Ἀκέστορι τμηθέντι τῷ Θαλλε-
λαίῳ.

Θεὸς βοτάνην πρὸς λύσιν
πέμπει πάθους.

Εἰκοστῇ Θαλλέλαιος τὴν κε-
φαλήν ἀπεκάρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ
καὶ μετακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ
ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου
Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυμα-
τουργοῦ.

Στίχοι

Φάνας ὁ νεκρὸς σοῦ θεόφρον τὴν
ἔω,

ἔφανεन αὖθις καὶ δύσιν τεραστί-
οις.

Νικόλεως ἐνάτη εἰσήλυθεν ἄστῳ
Πάροιο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἀγίας Λυδίας τῆς Φιλιππησίας καὶ πρώτης ἐν Εὐρώπῃ χριστιανῆς.

Στίχοι

Πανοικεὶ πιστεύσασα Χριστῷ
Λυδία,

ἐν Φιλίπποις πέφηνε ἀρχὴ ἁγία.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀσκληᾶ, ὅστις ἐν ποταμῷ ῥιφεῖς, τελειοῦται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ τρεῖς ὅσοι καὶ θεοφόροι πατέρες ἡμῶν Νικήτας, Ἰωάννης καὶ Ἰωσήφ, οἱ κτίτορες τῆς ἐν Χίῳ Ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς Νέας Μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἀνακομιδὴ καὶ μετακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Θαλάσσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Μᾶρκος ὁ ἐρημίτης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΤΗΣ Μ-Π

Ῥοδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'.

Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ, καὶ λαὸν διέσωσας δουλείας καὶ εἰσήγαγες αὐτὸν εἰς ὄρος ἁγιάσματος βοῶντα· Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν καινὴν ὁδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

Ῥοδὴ γ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ῥοδὴ δ'.

Ὁ προφήτης Ἀββακοῦμ τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεώρα, Κύριε, τὴν παρουσίαν σου· διὸ καὶ ἀνέκραζεν· Ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει ὁ Θεός. Δόξα τῇ δόξῃ σου, Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

Ῥοδὴ ε'.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Ῥοδὴ ς'.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης, φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χεῖμάζει με. Διό, ὡς Ἰωνᾶς, σοὶ κραυγάζω, Λόγε· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Ῥοδὴ ζ'.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστάσια· οἱ παῖδες ὑπέψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥοδὴ η'.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχοῦμενον καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος πλ. δ')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοΐα καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι

αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Εἶτα ψάλλεται.

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τῆς Ἑορτῆς.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφοτέρα ὠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ πόλις Πάρου σήμερον, ἀγάλλεται κατέχουσα, τὸ λείψανόν σου τὸ θεῖον, Νικόλαε Ἱεράρχα· καὶ σὺν αὐτῇ δὲ ἅπασα, ἡ οἰκουμένη χαίρουσα, πανηγυρίζει ἄσμασι, τὴν φωτοφόρον ἡμέραν, τῆς μεταθέσεως τούτου.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον ψῆφον.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκewan ὀρωτων δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἄφεισιν ἀμαρτιῶν· ὅτι συνέχομαι δίψη, Εὐσπλαγγνε μόνε Οἰκτίρμον..

ΑΙΝΟΙ . ᾠχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἶνοι.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν φιλεόρτων τὰ πλήθη δεῦτε συνδράμωμεν, τῇ μνήμῃ τοῦ ἐνδόξου, καὶ σεπτοῦ Νικολάου· οὗτος γὰρ καὶ αὔθις πάντας ἡμᾶς, συνεκάλεσε σήμερον, πανηγυρίσαι λειψάνων αὐτοῦ σεπτῶν, τὴν πανίερον μετάθεσιν.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Εκ τῆς ἐώας ἀνίσχων ὁ λαμπρὸς ἥλιος, φωτίζει πᾶσαν κτίσιν, ἀλλὰ φθάσας τὴν δύσιν, κρύπτει τὰς ἀκτίνας σὺ δὲ Χριστοῦ, Ἱεράρχα Νικόλαε, καὶ τὴν ἐώαν ἐφώτισας ἔτι ζῶν, καὶ τὴν δύσιν τοῖς λειψάνοις σου.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τὸ πανσεβάσμιον σῶμα ἰδοὺ προτίθεται, τοῦ θείου Νικολάου· δεῦτε ἅπαντες πίστει, προσπέσωμεν καὶ τοῦτο φόβῳ ὁμοῦ, καὶ

χαρᾶ προσκυνήσωμεν, καταμυρίζοντες σώματα καὶ ψυχάς, τοῖς τῶν μύρων αὐτοῦ ρεύμασι.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ Ἡσαΐου πληροῦται σήμερον λόγιον, καὶ γὰρ χωλοὶ πηδῶσιν, ὥσπερ ἔλαφοι Πάτερ, καὶ γλῶσσα μογγιλάλων ὡς ἀληθῶς, τρανὴ γίνεται σήμερον, καὶ πᾶσα νόσος σκεδάννυται ὡς καπνός, τῇ προσψαύσει τῶν λειψάνων σου.

Δόξα... ᾠχος πλ. α'

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, σκιρτήσωμεν ἐόρτια, καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ θεοφόρου Πατρός· Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν δι' ὄνειρου φρικτῆς ἐπιστασίας, Βασιλέα πείθοντα, ἀναιτίους κρατουμένους τρεῖς, ἀπολύσαι στρατηλάτας, ἀνυμνεῖτωσαν. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὁμόζηλον Ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. οἱ ἐν νόσοις τὸν ἱατρόν, οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην, οἱ πένητες τὸν θησαυρόν, οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν· τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τὸν κυβερνήτην, οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ σῶσον τὴν ποιμνὴν σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς. ᾠχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἐν τῷ ναῶ ἀνῆλθες, τοῦ ἱεροῦ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ στὰς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, ἐδίδασκες αὐτοὺς παρρησίᾳ, καὶ ἔλεγες· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Δοξολογία Μεγάλη

ᾠχος πλ. α'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ

ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

*Ἀπολυτίκιον.
ᾠχος δ'.*

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ...

Καὶ νῦν...

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτῆρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

«Εὐλογημένη»,

«Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἄπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

καὶ δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Καὶ ἄρχεται ἡ θεία Λειτουργία.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα,

Ἀντίφωνον α'

ᾠχος β'

Σπῆχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Ὑάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον β'

ᾠχος ὁ αὐτὸς

Σπῆχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλουῖα.

Σπῆχ. **Ε**ὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος πλ. α'

Σπῆχ. **Ἀ**ναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Σπῆχ. **Ὡ**ς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Σπῆχ. **Ὀ**ὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Σπῆχ. **Ἀ**ὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν

Εν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ, Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτῆρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

ᾠχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητῆς

καὶ δεσπότης πρὸς τοὺς παρόν-
τας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦ-
τε καὶ ἀρύσασθε ὕδωρ ἀθανασί-
ας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν καὶ
πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρ-
μούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ
ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Προκείμενον. Ἦχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνα-
τος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

Σπῆχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ
περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέν
ἡμῖν;

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 13:17-21

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς
ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε·
αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσο-
ντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι
καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς
γὰρ τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ
ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν
συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς

θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισ-
σοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο
ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατα-
σταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης,
ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν
ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν
«ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν
κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι
ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ
ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν
ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α'.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιο-
σύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλ-
ιάσονται.

Σπῆχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν
Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κα-
τοικίαν ἑαυτῷ.

*Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ
Ἱεροῦ Χρυσοστόμου*

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ἦχος πλ. α'

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον
ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»

Ἦχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς
μνήμασι, ζῶν ἡμῶν χαρισάμενος.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν
τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς
τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστη-
ρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα,
ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

ΙΕΡΕΥΣ: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»....

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νε-
κρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ
τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμε-
νος.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ
Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.